

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010728
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010728.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému Z. N., pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 03.05.2017 sp. zn. 1T/98/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. júla 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obžalovaný Z. N., nar. XX.XX.XXXX sa ihneď p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 03.05.2017 pod sp. zn. 1T/98/2015 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 72 ods. 1 písm. b/, ods. 2, § 79 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Z. N. prepustil z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, ktorú aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti prokurátor poukázal na to, že obžalovaný sa v doterajšom priebehu súdneho konania preukázateľne vyhýbal procesným úkonom, keďže sa opakovane nedostavil na hlavné pojednávanie. Taktiež stále platí, že obžalovaný nemá žiadne bydlisko a na adrese, ktorú uviedol na doručovanie písomností sa nezdržoval, resp. nepreberal predvolania. Obžalovaný je až do právoplatného rozhodnutia o jeho vine naďalej stíhaný pre rozsiahlu trestnú činnosť, kde v prípade uznania za vinného za oba skutky mu reálne hrozí uloženie vysokého nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže Trestný zákon za žalovaný zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. ustanovuje dolnú hranicu trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Uvedené skutočnosti v súhrne i naďalej prisvedčujú existencii väzobného dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Súčasne stále platí, že vzhľadom na charakter a rozsah stíhanej trestnej činnosti je daná dôvodná obava, že obžalovaný si takýmto spôsobom zabezpečoval prostriedky na svoje živobytie, čo zakladá i dôvod väzby špecifikovaný ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Nakoľko rozhodnutie o vine a treste obžalovaného za žalované skutky, doposiaľ nie je právoplatné, prokurátor vyslovil názor, že rozhodnutie o prepustení z väzby na slobodu je predčasné, nakoľko toto je závislé od právoplatného rozhodnutia vo veci samej, kde je navyše možné predpokladať uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného naďalej ponechá vo väzbe z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k týmto záverom:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a ak podľa povahy veci je potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Proti obžalovanému Z. N. sa vedie trestné stíhanie pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Z obsahu pripojeného spisu vyplynulo, že dňa 14.12.2015 pod sp. zn. 4 Pv 630/11/1105 bola podaná obžaloba prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava V na obžalovaného Z. N., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v citovanom obžalobnom návrhu.

Na obžalovaného Z. N. bola podaná aj obžaloba prokurátorom Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves dňa 18.12.2015 pod sp. zn. 1 Pv 635/13/8810, pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v citovanom obžalobnom návrhu.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 13.04.2016 sp. zn. 1T/98/2015 bolo podľa § 21 ods. 3 Tr. por. rozhodnuté, že sa spája na spoločné konanie trestná vec obžalovaného Z. N., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., vedená na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1T/98/2015, spolu s trestnou vecou toho istého obžalovaného, pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., vedená na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1T/34/2016 s tým, že obe trestné veci sa budú viesť pod sp. zn. 1T/98/2015.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo 07.07.2016 sp. zn. 1T/98/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18.07.2016 sp. zn. 1Tos/67/2016 bolo rozhodnuté o vzatí obžalovaného Z. N. do väzby podľa § 73 ods. 5, § 72 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba začala obžalovanému plynúť dňa 06.07.2016 o 13.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že dňa 24.04.2017 bola na Okresný súd Bratislava V doručená žiadosť obžalovaného Z. N. o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasťou tejto žiadosti bol aj písomný sľub obžalovaného v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 03.05.2017 sp. zn. 1T/98/2015 rozhodol v odcudzujúcej časti tak, že obžalovaného Z. N. uznal za vinného pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu. Zároveň obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ako aj zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Napokon obžalovaný bol zaviazaný k povinnosti nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Z., s. r. o., G., T., zastúpenej opatrovníkom, L.. A. G., Y., Ľ. XX, T. - O., škodu vo výške XX.XXX,XX,- euro. Tým istým rozsudkom v oslobodzujúcej časti okresný súd obžalovaného Z. N. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 14.12.2015 sp. zn. 4 Pv 630/11/1105, pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku k odcudzujúcej časti podal odvolanie obžalovaný Z. N. a k oslobodzujúcej časti podal odvolanie prokurátor.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.05.2017, kde došlo k vyhláseniu rozsudku, tak v jeho odcudzujúcej, ako aj oslobodzujúcej časti, došlo aj k vyhláseniu väzobného rozhodnutia o tom, že sa obžalovaný Z. N. prepúšťa z väzby na slobodu. Tomuto väzobnému rozhodnutiu nepredchádzal výsluch obžalovaného Z. N. (postup podľa § 72 ods. 2 Tr. por.), ale iba jeho spontánne vyjadrenie v rámci záverečnej reči. Rovnako absentovalo aj vyjadrenie prokurátora k písomnej žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu spojenej s písomným sľubom.

Sťažnosť prokurátora podaná voči napadnutému uzneseniu bola súdom prvého stupňa predložená sťažnostnému súdu na rozhodnutie až dňa 20.07.2017, teda po dvoch mesiacoch a desiatich dňoch od vydania napadnutého uznesenia a takmer tri mesiace od podania žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu spojenej s písomným sľubom. Zo spisového materiálu nevyplývalo nič, čo by objektívne

opodstatňovalo (ospravedlňovalo) túto pomerne dlhú dobu, ktorá uplynula od dňa rozhodnutia súdu prvého stupňa do dňa predloženia veci nadriadenému súdu na rozhodnutie.

Krajský súd upozorňuje, že v prípade podania sťažnosti voči rozhodnutiu o väzbe, je povinnosťou súdu prvého stupňa bez zbytočného odkladu predložiť vec na rozhodnutie nariadenému súdu. Skutočnosť, že súd prvého stupňa vyhotovuje rozsudok a ten následne doručuje procesným stranám, ako aj postupuje podľa § 314 Tr. por., t. j. doručuje rovnopisy odvolania dotknutým procesným stranám, nie je dôvodom na to, aby sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o väzbe predložil nadriadenému súdu až v čase predkladania odvolania obžalovaného a prokurátora proti napadnutému rozsudku. Ak teda súd prvého stupňa vyčkával v posudzovanej trestnej veci pomerne dlhú dobu s predložením sťažnosti na rozhodnutie a to až na čas, kedy bolo možné predložiť nadriadenému súdu na rozhodnutie odvolanie obžalovaného a prokurátora, nepostupoval procesne správne, pretože o odvolaní voči rozsudku a o sťažnosti voči väzobnému uzneseniu môže krajský súd rozhodovať aj v samostatných konaniach. V zásade pritom považuje krajský súd za neprijateľné, aby sťažnosť prokurátora voči rozhodnutiu súdu o väzbe bola predložená nadriadenému súdu až po dvoch mesiacoch a desiatich dňoch odo dňa vydania väzobného rozhodnutia zo strany súdu prvého stupňa a to bez toho, aby tento prieťah ospravedlňovala objektívna skutočnosť, ktorá nebola na strane súdu.

Sťažnostný súd preto po zhodnotení zložitosti veci, správania sa procesných strán a postupu súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že vo veci boli spôsobené subjektívne prieťahy zo strany Okresného súdu Bratislava V, ktoré boli už za hranicou tolerovateľnosti a porušovali právo obžalovaného na prejednanie veci v primeranej lehote. Súd prvého stupňa mal byť pri predkladaní veci nadriadenému súdu aktívnejší a postupovať tak, aby nedošlo k výrazným časovým prieťahom.

Krajský súd preto uzatvára, že súd I. stupňa svojou nedostatočnou činnosťou porušil základnú zásadu trestného konania vyjadrenú v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por., podľa ktorej sú orgány činné v trestnom konaní a súdy povinné vybavovať väzobné veci prednostne a urýchlene. Sťažnostný súd v tomto smere pripomína judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý judikuje, že ak je obvinený vo väzbe, musí byť konanie „obzvlášť rýchle“ (napríklad *Abdoella v. Holandsko*). Ak teda došlo vo väzobnom trestnom konaní k nedôvodným prieťahom zo strany súdu, na ktorých nemá obžalovaný a ani jeho obhajca žiadny podiel, a neboli tak rešpektované špecifické požiadavky vyžadované vo väzobných veciach, došlo nielen k porušeniu základnej zásady trestného konania uvedenej v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por., ale aj k porušeniu článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), v zmysle ktorých je potrebné konať bez zbytočných prieťahov a väzobné veci vybavovať prednostne a urýchlene. Z tohto dôvodu by bolo ďalšie trvanie väzby u obžalovaného Z. N. nezákonné, nakoľko by bolo založené na porušení práv obžalovaného a na porušení povinností súdov.

Vzhľadom k uvedenému sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil obžalovaného z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 3 Tr. por., avšak bez použitia ustanovenia § 72 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. K prepusteniu obžalovaného z väzby na slobodu došlo nie z dôvodu zániku väzobných dôvodov, ale z dôvodu spôsobených neopodstatnených a netolerovateľných prieťahov zo strany súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.